

Strup: Det er kun nogle faa Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gjøre til det her foreliggende Ufsnit. Jeg har allerede tidligere gjort opmærksom paa, at der i § 7 er bestemt, at der til Snekastning paa Landeveiene henlægges Arbeidskredse og ikke hele Kommuner, og jeg skal endvidere gjøre opmærksom paa, at det Bederlag, som maatte blive tilstaaet for Arbeidskredsens Arbeide, ikke tilfalder Arbeidskredsen, men Kommunernes Kasse. Dette tillod jeg mig igaar at gjøre opmærksom paa, og jeg skal kun gjentage denne Bemærkning i Dag, da selve Paragrafen her foreligger til Behandling. — Jeg vilde have sat Pris paa, om Udvalgets Flertal vilde have gaaet et Skridt videre, end det er gaaet med Hensyn til Bestemmelserne i § 7. Jeg kan ikke se nogen Grund til, at Kommunerne skulde gratis forrette Arbeidet paa Landeveiene. Det forekommer mig, at, naar man gjør Snekastning til en kommunal Sag, saa følger ogsaa ligefrem deraf, at Amtskommunerne maa sørge for Snekastningen paa deres Veie, og ikke kunne temmelig vilkaarlig gjøre flere eller færre af de Kommuner, som Landeveiene gaa igjennem eller som de ligge nær, hoveripflichtige til Landeveiene uden Bederlag. Det forekommer mig at være sundt og naturligt, at Amtskommunen selv betaler for Snekastningen paa Landeveiene, men det er en Selvfølge, at den maa have Ret til, forsaavidt der ikke kan skaffes tilstrækkelig Arbeidskraft tilstede ved at leie Folk, da at opbyde Mandskab akkurat paa samme Maade, som Sognekommunerne maa gjøre. Jeg foretrækker selvfølgelig Flertallets Forslag, at Amtsrådet kan tilstaa Tilskud, fremfor Regeringsforlaget, hvortil ikke engang noget Saadant antydes, men jeg vil meget indtrængende henstille til Udvalget, om det ikke skulde finde, at det var rigtigt at gaa endnu et Skridt videre og gjøre Amtskommunen pligtig til at betale for Snekastningen paa dens Veie. Denne Snekastning paa Landeveiene er i en ganske anden Grad bebyrdende end Snekastningen paa Biveiene. De Fordringer, der stilles til selve Kastningen paa Landeveiene, er af et ganske andet Omfang baade med Hensyn til den Hurtighed, hvormed Arbeidet skal være præsteret — det er

jo naturligt, da det er Postveie — og tillige med Hensyn til Bredden, hvortil der skal kastes, og endelig med Hensyn til den Fuldstændighed, hvormed der skal kastes, end de Fordringer, der stilles til Kastningen paa Biveiene. Paa disse hjælper man sig som bekjendt meget ofte med at tilveiebringe Slædeføre i Stedet for Vognføre. Følgen deraf er, at, naar Løveiret kommer, saa maa man kaste nok engang for paa kunstig Maade at forandre Slædeføret til Vognføre, i Stedet for at afvente det Tid; da Veiret frembringer denne Forandring. Jeg ser ikke rettere, end at, naar Hovedkommunikationsveiene her i Landet, nemlig Jernbanerne, med Hensyn til Snekastning overlades alene til deres egne Kræfter, saa maa de næstvigtigste Kommunikationsveie i Landet, nemlig Landeveiene, ret passende kunne overlades til den Storcommunes Forsorg, som de fortære under, og naar man saa endda giver den Ret til at kunne udskrive tvungent Mandskab, naar de andre Maader ikke slaa til, saa forekommer det mig, at enhver berettiget Fordring er syldestgjort. — Den anden Paragraf som jeg vilde gjøre en lille Bemærkning til, er § 8. Efter denne Paragraf kan det tillades Sogneraadet med Amtsrådet's Samtykke at undtage enkelte af de offentlige Biveie fra Snekastning. Hertil har Udvalgets Flertal skillet et Vædringsforslag, som jeg finder at være fuldstændig rigtigt, men dette Vædringsforslag sætter dog kun dem, der ere interesserede i, at Biveiene kastes, i Stand til at klage, men det giver dem ikke nogen Ret til at faae deres Veie kastet. Jeg ser nu ikke rettere, end at det i og for sig er ubilligt at undtage nogen af Biveiene fra at blive ryddet for Sne, da det dog er vitterligt, at, en større eller mindre Del af Beboerne netop gennem disse Veie, som saaledes ville blive usarbare, have deres eneste Forbindelse med den øvrige Verden; det forekommer mig, at dersom man vilde undtage nogen af de offentlige Veie eller gjøre det muligt, at nogle af disse bleve undtagne fra Snekastning, saa maatte ogsaa nødvendigvis de Beboere, der ere henviste til Benyttelse af disse Veie, i det Mindste ikke kunne tilsiges til Snekastning paa de andre offentlige Veie; thi det er dog, forekommer det mig, i højeste